

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/2 an 2 fl. 50 cr., 1/4 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/2 an 3 fl. 50 cr., 1/4 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oară 6 cr. a treia-oară 5 cr., și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Popilari Nr. 12

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscrise nu se înapoiază

Numeri singuratici à 5 cr. se vând la »Tipografia», soc. pe acțiuni

Numeri singuratici à 20 bani se vând la librăria G. Carjean în Ploiești

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Bismarck.

S'a stins definitiv și omul de fer al veacului nostru. Figura puternică ca stejarul cel mai falnic, cel-ce a dominat atâta timp asupra Europei întregi imprimându-i caracterul său și transformându-l după voința sa de fer, a dispărut acum de pe fața pământului, descinzând cu trupul în momment și ridicându-se cu sufletul înaintea lui Dumnezeu, de care singur s'a temut — cum s'a exprimat însuși.

Purtător al destinului unei lumi, întemeietor al marelui imperiu german și al glorioasei poziții de care se bucură această acum, Bismarck va rămâne pe vecie o figură din cele mai impunătoare a istoriei universale. Tipic reprezentant al rasei germane el încorporează în sine voința cea mai hotărâtă și mai perseverentă, care trebuie să se împlinească cu orice preț. Adept al sufletului său din sentimentul rasei germane el concepe cu mai mult succes planul unității germane și îl realizează cu o hotărâre, care nu cunoaște nici un fel de considerațiuni. Figură de o constituție robustă și sănătoasă el este expresiunea energiei ofițerilor, care primează toate slăbiciunile sentimentale și bravează toate obstacolele ce s'ar ridica în calea țintei sale. — Fără studii profunde, fără vederi largi umanistice, el se îndestulește a-și privi numai neamul său, și făcându-și un idol de închinare din ideea ce și-a conceput despre un mare imperiu german, domn și stăpânitor al Europei, el jertfește acestui ideal idol al vieții sale totuși, fără cruțare și fără considerare și ajunge prin succesele strălucite ale luptelor sale neclintite ca însuși să devină un idol al conaționalilor săi, care rețas, ca un erou uriaș în castelul său dela Friedrichsruhe poate vedea în viață cum se formează în juru-i țesătura aurie a legendelor.

De câțiva ani deja Bismarck a devenit o figură mai mult legendară, decât reală, și dacă personalitatea împăratului, care l'a delăturat de pe scena lumii și l'a silit să se retragă în singurătatea castelului său, nu ar fi fost și ea așa de vrednică de marele contrar, o crasă sgudui-toare abia s'ar fi putut evita. Acel loc de retragere și acuși de vecinică odihnă a marelui bărbat va deveni sigur un loc de pelerinaj, la care sentimentul național va conduce mulți pelerini din fiii neamului german, pentru-ca să se închine ca și la groapa unui sfânt. Numele lui va trece din generație în generație ca o tra-

diție din ce în ce mai scumpă pentru inima Germanilor, pentru - că de el se leagă mărirea lor actuală și temelia viitorului lor.

Nu tot așa va fi privit Bismarck de celelalte popoare. Afară de o mătă admirare pentru energia lui și pentru urmărirea cu hotărâre neclintită a țințelor sale, lumea nepreocupată de abia îi va mai păstra ceva. În deosebire de spiritele alese ale omeniei, el a fost lipsit de generositatea obicinuită sufletelor mari. German cu deservire și exclusiv el a fost egoist, brutal, implacabil și nealegător în mijloacele de care s'a servit. El a stabilit principiul că forța primează dreptul și urmând pretutindenea acestei devise inhumane a umilit adânc națiunea franceză, reprezentanta gîntei latine, a persecutat și oprimat fără cruțare pe Poloni și a aplicat cele mai absolutiste măsuri și contra catolicismului, și contra socialismului, pe care fusese n'a reușit a le înfrânge, eum doria.

Acesta a fost tragicul instructiv al vieții sale, că însuși a trebuit să experimenteze desmințirea faptică a maximei sale și să se convingă, că *spiritul înfrânge materia și dreptul sfarmă forța*.

El care a umilit pe nobila națiune franceză, care a încercat-o cu 5 miliarde de dare rușinoasă, și i'a luat Alsația, în cele din urmă a trebuit să meargă însuși la *Canossa*, pe care i-au pregătit-o catolicii germani în lupta lor energetică de apărare.

Dela el au învățat stăpânitorii noștri unguri — pe care el i'a ridicat la importanța ce o au azi — cum să lucreze cu forță și brutalitate în oprimarea dreptului și întru realizarea „unității”, ce și-au propus ca țință. Tot dela el ar pute să se învețe, că popoarele nu se mai pot extirpa cu forță. Politica lui Bismarck față cu Poloni este luată ca model de guvernării maghiari în politica lor față de naționalități; și „Kultur-Kampf”-ul lui i-au imitat și prin legile bisericești politice.

Noi la rîndul nostru ar trebui să învățăm dela cei-ce au știut să-l plece și pe acest cancelar de fer, pentru-ca să înfrângem manoperele pigmeilor „Bismarcki” maghiari.

Ear' întru urmărirea idealului nostru național, să luăm dela el pildă, care a știut neclintit în hotărîrea sa și cu o voință, de fer să realizeze ceea-ce a dorit un neam întreg.

gumentele lor pe voință și dorința poporului. E' au fost susținute de onor. preopinent parte prin deducțiuni ce mi-au impus mai mult prin lungimea decât prin temeinicia lor, parte prin obinuita floare de retorică despre tunuri și baionete. Mie mi-se pare că se dă afacerii o importanță mai mare decât merită. În acest moment, în care toți deputații țării sînt adunați ca să discute bazele reorganizării noastre sociale și politice, mi-se pare că n'are nici o însemnătate faptul, că Berliniezii pot ori nu să citească gazetele, ca „Zeitungshalle” sau ca „Evige Lampe”, sau că se pot ori nu întruni în cluburi. Aceste treburi locale ale unor Berliniezii sînt pe al doilea plan față cu treburi generale ale țării. Nu cred că starea de asediu poate fi o pedecă a libertății discuțiilor, afară numai dacă unele fracțiuni nu vor să-și susțină părerile lor prin demonstrații turburătoare pe stradă...

Neînfrînată libertate a presei și dreptul de întrunire fără control sînt premergătoarele unei stări de lucruri, în care guvernul ar fi silit să fie continuu în poziție de războiu contra revoltei, dacă nu le-ar împiedeca prin măsuri represive. Vara trecută, când s'a ațîțat focul politicii de stradă în Berlin prin pamflete și prin cluburi, am văzut scene cari vor fi cele mai rușinoase în istoria Prasiliei și față de cari legea s'a arătat neputincioasă....

Stînga camerei¹⁾ susține că spiritul revoltei a dispărut cu deservire. Însă întem-

¹⁾ Titluri ale unor ziare democratice suspendate de guvern.

²⁾ Deputații democrați.

Sibiu, 2 August n

A respirat în urma anchetei ce a avut loc aici în Sibiu, în cauza sa-larisării preoților, știrea, că cu excepțiunea alor doi protopopi, toți ceilalți s'ar fi declarat pentru primirea congruei dela guvern. Știrea o găsim înregistrată și într-o foaie românească, dar' tără de nici o observare!

Pe noi lucrul ne surprinde că se poate de neplăcut. Știm, că toate diocesele române gr-or. au luat în sinode poziție hotărâtă în contra proiectului de lege. Chiar și organul metropolitului din Sibiu a scris hotărît contra primirii congruei.

Ce s'a schimbat oare dela sinode până acum, încât ceea-ce a fost unanim combătut se fie acum unanim acceptat?

Noi așteptăm nedumeriți convocarea congresului extraordinar, singurul competent a hotărî într-o cauză așa de vitală.

Contele Goluchowski, precum se vede, se va retrage dela postul său. Știrea lansată în diferite rînduri revine acum de nou. »P. Hirlap», organ guvernamental, în intime relațiuni cu Bánffy, zice că s'vonul despre retragere se confirmă dintr-o parte autoritativă. Causale ar fi diferite. Nesuccesele sale diplomatice în politica orientală, rolul său în chestiunea Cretei și mai în urmă rolul dușmănos Spaniei ce l'a luat în chestiunea războiului american-spaniol.

Informațiunile lui »P. H.» par confirmate și de *Reichswehr* din Viena. Ba în aceeași ordine de idei pare a intra și faptul, că contele Kállay, presumpțivul succesor al lui Goluchowski a sosit la 29 Iulie în Budapesta unde a conferat mult cu baronul Bánffy, ear' la 1 August s'a prezentat în Ischl, înaintea M. Sale.

Toastele dela Petersburg, pe cari le publicăm într-alt loc, sînt apreciate cum se cuvine și de Unguri.

Pesti Napló apreciindu-le într'un prim articol zice între altele și următoarele:

»Tărul și de astă-dată a rămas fidel, modului său de vorbire, de a spune că se poate de puțin cuvinte în enunțaiunile publice, care l'a păstrat totdeauna, chiar și în enunțaiunile făcute cu ocaziunea vizitei lui Faure în mijlocul însuflețirii Francezilor.

Vorbirea Tărului peste tot nu e bătătoare la ochi, ci chiar dacă ar fi vorbit în un mod mai oratoric, ar fi fost mai surprinzător. Vorbi-

plările dela 18 Martie acest an nu confirmă nici-decum această părere. Cătecele ce se întoneau în sărbătorile dela 18 Martie sînt de natură și mai puțin liniștitoare. Mie mi-au căzut, din întemplare, câteva în mână. Într'unul din aceste cătecele partizanii libertății sînt chemați la o luptă disperată sub steagul cel roșu, al cărui înțeles îl cunoașteți. Acest steag trebuie să se vîpșească cu sînge.... căci așa înseamnă versurile:

Văpsim cu adevărat, văpsim bine, Văpsim cu sîngele tiranilor!

Aș voi să pun adunării întrebarea, dacă în mijlocul nostru se găsesc domni, cari să fi asistat la societăți în cari se cîntă asemenea cătecele, ca să-mi explice cari sînt tiranii cu al cărui sînge s'ar vîpși steagul. O societate de acest fel a fost în Café de l'Europe. (Fluerături în stînga. Aplauze în dreapta).

Știu, dlor, că d-voastră din partea aceasta nu sînteți de o părere cu mine; eu însă n'am avut intențiunea să exprim părerea d-voastră, ci pe a mea...

Care din d-voastră își apără ideile cu alte arme decât armele spiritului, acela îmi dă dreptul să presupun că îi lipsesc armele spiritului.

Cine are argumente, să-mi-le opună; dar' fluerături și strigăte nu-și au locul aci.. Așadar' n'am primit nici un răspuns la întrebarea mea și trec mai departe.

¹⁾ Aceste versuri, în traducere per tot farmecul lor, de aceea le transcriem în original:

Wir färben echt, wir färben gut, Wir färben mit Tyrannenblut!

rea Regelui Carol deasemenea, după părerea noastră, nu poate însemna o schimbare în atitudinea României față de Rusia, dar' nici nu se poate explica în înțelesul ca-ș-cînd toastele Regelui Carol, ar fi un fel de supunere, sub co-vîrșitoarea influență a politicii rusești. Prin amintirea zilelor dela Plevna, din contră s'a manifestat conștiința politică îndreptățită a României, și a arătat, că România cu puterile sale și-a cîștigat independența nu din mila străinilor. La reamintirea acestora, Regele României are tot dreptul, și dacă e ceva surprinzător în toastele Tărului, e faptul, că din partea lui, Tărul a crezut de bine, să nu mai reamintească acele evenimente.

Ziarul unguresc ajunge la concluzia că:

»Toastele Regelui Carol nu înseamnă supunere, ci din el apare politica sănătoasă și de sine stătătoare a vecinului, care păstrându-și demnitatea, se năsuie la păstrarea relațiilor prietenești.

Regele Carol în Petersburg.

Visitarea orașului.

În 29 Iulie M. Sa Regele Carol și A. S. R. Principele moștenitor s'au urcat la 10 ore de dimineață pe bordul yacului imperial *Alexandria*, care trebuia să-i conducă dela Peterhoff la Petersburg. M. Sa și A. Sa erau urmați de o suită numeroasă. Toate bastimentele pe Neva erau frumos decorate.

Un public numeros îngrămădit pe cheiurile pavasate în mod strălucit, salută pe M. Sa Regele cu aplauze mesfirite.

Printre persoanele prezente cari așteptau sosirea yacului imperial la debarcador, se distingueau generalul Adelson, comandantul pieței, dl Kleiges, căpitanul orașului, amiralul Avellan, vice-gubernatorul orașului și alte notabilități.

Garda de onoare era făcută de regimentul de infanterie Krassuharkusk. La sosirea yacului muzica a cîntat un marș de onoare. M. Sa a trecut apoi pe dinaintea frontului trupelor de onoare, pe când muzica cînta imnul românesc.

La mormintele Tărilor.

După defilarea trupeii de onoare M. Sa Regele și A. S. R. Principele moștenitor s'au dus la catedrala Sf. Petru și Pavel, unde au făcut rugăciuni mult timp și au depus coroane prețioase de aur pe mormintele lui Alexandru al II-lea și Alexandru al III-lea, precum și pe mormântul soției lui Alexandru al II-lea împărăteasa Maria Alexandrona.

La Metropolit.

După-ce au vizitat curiozitățile capitalei și au făcut o scurtă devoțiune la catedrala Isaac și Kazan, M. Sa și A. S. R. au făcut o vizită metropolitului Mgr. Paladius, la mănăstirea Alexandrowsky.

Față cu starea actuală de lucrări am numai să exprim mulțumirea mea guvernului, pentru-că a garantat libertatea prin măsuri excepționale, mulțumire împărtășită și de mulți Berliniezii, cari au scris petițiunea în contra ridicării stărei de asediu, petițiune pe care îmi permit a o depune pe biroul adunării. Veți vedea de aci că s'a zis fără dreptate, că poporul Berlinului vrea ridicarea stărei de asediu...

Dlor, este foarte periculos să te referi la ideile și la sentimentele poporului. Acela din d-voastră care pretinde că cunoaște ideile și sentimentele poporului, poate să ne dovedească anume care este dorința comună a poporului prusian? Să nu ne facem iluzii, că majoritățile sau minoritățile noastre reprezintă vocea poporului... Cum poate o fracțiune mică se impune părerea și voința sa, ca fiind a poporului întreg?

De nici un cuvânt nu s'a făcut atîta abus în anul trecut ca de cuvîntul »popor». Fiecare l'a înțeles cum i'a venit la socoteală, adică o grupă de indivizi pe cari reușise a-i face să aibă păreriile sale.

Adevăratul popor prusian a dat probă de multă răbdare și mare încredere în aceia cari se numesc amicii lui. Însă la votarea adresei ce ne este prezentată, poporul va pute să vază hotărît cine stă între dînsul și bucuria lui, între dînsul și dreptatea lui. (Bravo! repetat).

Metropolitul a mulțumit Regelui pentru-că apără necontentit biserica ortodoxă. Regele i'a promis fotografiile celor 22 biserici ce a edificat.

Metropolitul a întrebat pe Prințul Ferdinand în ce raporturi stă cu biserica ortodoxă. La despărțire metropolitul a dăruit Regelui icona sfîntului Alexandru, cu rugarea să fie și mai departe patronul bisericii ortodoxe.

Principele moștenitor i'a dat icona madoinei de Cazan. Primindu-o Principele a spus că o va pune în chilă copiilor săi, cari sînt de religie ortodoxă.

Președintele consiliului de miniștri, dl Sturdza, a făcut vizită ambasadorilor.

Recepția corpului diplomatic.

La ora 1 după amiază s'a dat un dejun de gală la dl Rosetti-Solescu, ministrul României, la care erau invitați miniștrii și suite regale.

La 3 p. m. M. Sa Regele Carol a primit la palatul de iarnă corpul diplomatic și pe reprezentanții orașului.

Seara la opt ore, s'a dat un prînz de gală la palatul din Peterhof la care s'au rostit toastele.

Toastul Tărului.

Tărul Nicolae a spus următorul toast:

»Mulțumesc Maiestății Voastre pentru vizită și ridic pîharul meu în sănătatea Maiestății Voastre. Ridic pîharul mai departe, în sănătatea Maiestății Sale Reginei și a Alteței Sale Principelui Ferdinand, precum și pentru fericirea României».

Toastul Regelui Carol.

Regele Carol a răspuns astfel:

»Dați-mi voe, Maiestate, ca să exprim profunda mea mulțumire pentru grațioasele cuvinte, precum și pentru călduroasa și cordială primire, eu care Maiestatea Voastră m'ați îngrămădit. Amintirea petrecerii mele în Rusia îmi va rămîne pentru veci întipărită în inimă, întocmai ca și amintirea acelor fericite timpuri, când oaslea mea cea tinăra lupta pe câmpul dintre Dunăre și Balcani, alături cu armata vitează a Maiestății Voastre, de care astăzi prin bunătațea Maj. Voastre m'e leagă o nouă și prețioasă legătură. Una fiind cu feara mea în sentimente și în cea vie și sinceră dorință, ca vizita mea la Maiestatea Voastră să producă cele mai bune relații și să contribuie la legătura

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Un discurs al lui Bismarck.

— Din 1849. —

Discursul ce reproducem este rostit în camera prusiană la 21 Martie st. n. 1849, în timpul turburărilor revoluționare.

Berlinul era în stare de asediu. Democrații cereau ridicarea stărei de asediu ca fiind contrare libertății. Bismarck combate propunerea și ea se respinge în adevăr cu 187 voturi contra 148.

Acest discurs, ținut la începutul carierei sale politice, nu este din cele mai strălucite, dar' este potrivit a-l cita aci. În el se arată calitățile lui ca om de luptă parlamentară și în același timp vedem întreaga lui concepție politică: despot în toată puterea cuvîntului, dușman al libertăților celor mai sfinți și vorbind cu cel mai mare dispreț pentru popor.

Așa a fost Bismarck în toată viața sa politică. E drept însă a spune că acest retrograd a luptat pentru mărirea Germaniei și a reușit cu o fericire ca nimenea altul. Germanii îi iartă multe.

Eată discursul contra democrației:

„Amendamentele prezentate, cari tind a desaproba starea de asediu, se bazează în ar-

1848.

Cronica anului.

Agram, 1 August.

Banul Jellacic interzice strict primirea bancnotelor maghiare în Croația și Slavonia. (Satell. nr. 67).

Brașov, 2 August.

Dela Sîn-Petru până la Brașov câmpul e acoperit cu lăcuste, cari au cauzat mari pagube. (Satell. nr. 62).

Pesta, 1 August.

Ministerul austriac cu cel unguresc nu poate sta lîngă olaltă, pentru-că precum scrie Kossuth în gazeta sa oficială: 1. Ministerul din Frankfurt a provocat pe cel din Viena să-și depună colorile austriace și să primească pe cele ale imperiului german (negru roșu, aur). 2. Ministerul vienez pretinde dela cel maghiar să dea bani pentru oștirile cloate dușmane Ungurilor. 3. Ministerul austriac provoacă pe cel unguresc, să trimită trupe în Italia, în vreme-ce de ele este lipsă în țeară. 4. Pretinde ștergerea miniștrilor ungurești de finanțe și războiu și contopirea lor în cele austriace, la care declară Kossuth că odată cu capul n'o se se învoiască.

Declară mai departe, că vor dan trupe pentru Italia, dacă Austriacii vor împacă pe Serbi și Croați. În fine cere, ca Ferdinand

existentă cu puternică împărăție a Maiestății Voastre se devină și mai strînsă — dorința mea cea mai ferbinte este fericirea Maiestății Voastre și a casei împărătești, și rog prevedința divină, ca să reverse toate binecuvîntările sale peste Maiestatea Voastră și supușii sei credincioși. Ridic paharul meu pentru sănătatea Maiestății Voastre, pentru sănătatea Maiestății Sale Tarevnei și a augustei mame a Maiestății Voastre. Trăiască Maiestățile Lor.

După toastul țarului muzica în tonul român, iar după al Regelui Carol cântă imnul rusesc.

Revista dela Țarskoe-Selo.

Sâmbătă, în 30 August, a avut loc o mare revistă militară.

În fața Regelui Carol, Principelui moștenitor și a Țarului, au defilat 34.600 ostași cu 204 tunuri, sub comanda marelui duce Vladimir.

Țarul punându-se în frunte trupelor, în persoană a făcut Regelui Carol onorurile militare. După revistă s'au relănat cu toții la Petesburg.

Distincțiuni.

Împăratul a conferit dlui D. Sturdza, președinte al consiliului de miniștri al României, ordinul „Vulturul Alb”. A făcut cadou generalului Vlădescu o tabacheră împodobită cu briliante. Toată suita regală a primit dovezi de înaltă distincțiune. Dl Rosetti-Solescu a primit ordinul „Sfintei Ana” de clasă I-a.

Visita Regelui Carol și presa.

„Journal des Debats” din Paris vorbește în termeni următori de vizita Regelui Carol la curtea Rusiei:

„Vizita aceasta a Regelui Carol are o importanță deosebită. Dela războiul din 1876 și tratatul dela Berlin încoace, relațiile erau destul de încordate între București și St. Petersburg.

România nu voia să uite că, drept răplată a serviciilor sale, i-se luase Basarabia; în conștiința pretindea că se orientează spre tripla alianță. De cătă timp s'a produs, totuși, o discordanță (détente): cu prilejul ultimei călătorii a Regelui la Iași, Țarul trimisese, pentru a-l saluta, pe guvernatorul provinciei vecine și atențiunea aceasta a fost foarte bine apreciată.

S'a mai putut considera ca o dovadă de mai multă bunăvoință faptul, că o parte a ultimului împrumut de conversiune română, 4 la sută fusese plasată la Paris...

Și trebuie notat mai ales că evenimentele acestea se produceau sub un minister liberal, căci chiar liberalii au fost, sub Ioan Brătianu și elevii sei, apostolii cei mai favorabili ai unei apropiieri din ce în ce mai accentuată către tripla alianță.

Di Dem. Sturdza prezidând călătoria la Petersburg nu făcea nici o înclinație, că interesul țării și dorințele ei erau destul de evidente; și în același timp era o garanție pentru acei cari s'ar fi putut alarma și crede într-o convertire veritabilă.

Noi cari n'avem în Balcani nici un interes direct și a căror unică preocupare e menținerea păcii, nu putem decât să ne felicităm pentru aceste dispozițiuni fericite.

Tot ce va pute contribui să fie în frâu pasiunilor populațiilor balcanice ne va plăcea: am aplaudat călătoria la București a prințului Bulgariei, cuvintele atât de călduroase ce s'au

pronunțat și vizita în acea Dobroge, pe care irredentismul bulgar a considerat-o atâtă timp ca pe a sa.

Vedem cu și mai multă favoare exodurile spre Petersburg a prinților supărați până acum cu Rusia și eforturile lor de a se asocia azi la politica inaugurată de cei doi împărați, politică de echilibru și de pace”.

Ziarul rusesc *Novosti* consideră sosirea M. S. Regele României în Rusia ca un eveniment de cea mai mare însemnătate politică. Această foaie respinge versiunea după care România ar fi un instrument al triplei alianțe și expune că România n'a fost nici-o dată agentul triplei alianțe și probabil că nu va fi nici pe viitor. Politica României s'a distins întotdeauna prin independența sa.

Călătoria solemnă a M. S. Regelui Carol în Rusia va întări și mai mult legăturile ce există între Rusia și poporul coreligionar, care luptă contra inimicului comun.

În unirea strînsă și frățescă cu Rusia, România găsește toate condițiile pentru dezvoltarea în toate direcțiunile, a forțelor sale naturale și a misiunii sale.

Moartea lui Bismarck.

Ultimele momente.

În timpul din urmă Bismarck se părea că merge spre bine. *Schweninger*, medicul său de casă după-cum s'a exprimat cătră mai mulți, nu s'a așteptat la o catastrofă așa grabnică.

Sâmbătă boala principelui s'a agravat. Dimineața s'a simțit de tot rău.

Schweninger a fost chemat imediat la patul bolnavului.

La amiază în urma unui atac de apoplexie i-a pierdut conștiința, și numai recunoștea pe nime.

Agonia i-s'a început la orele 9 seara. În jurul maribadului erau toți membrii familiei.

Lupta cu moartea i-a fost lungă și dureroasă. Corpul i-se abătea cuprins de sudori reci și horcăitul îi suna atât de înfiorător, căt femeile din jur, pătânse de milă au părăsit chilii, ne mai putând rezista priveliștei înfiorătoare, ce o da luptându-se cu moartea.

Moartea s'a întâmplat la orele 11 noaptea.

Știrea morții și împăratul.

Principele Herbert, fiul lui Bismarck, a înștiințat telegrafic pe împăratul Wilhelm despre moartea tatălui său.

La porunca împăratului, un regiment de ostași a sosit la Friedrichsruhe, să țină cordon în jurul castelului.

Împăratul Wilhelm, și-a exprimat telegrafic condoleanțele întristatei familii. Telegrama e ținută în termeni foarte intimi și elogioli la adresa lui Bismarck, pe care îl numește „model de devotament”.

Contele *Posadowski*, a fost trimis de cătră împăratul la Friedrichsruhe, ca și cu graul viu, să exprime condoleanțele împăratului întristatei familii.

Împăratul a cerut telegrafic ca Bismarck să fie înmormântat în Berlin. La aceasta a răspuns Herbert, că tatăl său a dispus prin testament să fie înmormântat în Friedrichsruhe, pe o colină din apropierea castelului.

Ziua înmormântării nu e încă fixată. Însuși împăratul vrea să vadă programul, după care se va face ceremonialul funebru.

2. Că dacă sublima Poartă nu-și va retrage trupele de pe pământul român și dacă va căuta ca prin puterea armată să se mestece în treburile interne ale țării: toate tractatele ce există se socotesc chiar de Poartă desființate.

3. În atare cas națiunea română este liberă de orice îndatorire ar avea cătră înalta Poartă.

4. Că ori-ce legi ori așezăminte se vor impune Românilor dela străini, acele vor fi socotite ca ilegale și prin urmare este datoră ori-cărui Român de a nu li-se supune de bunăvoie.

5. Că ori-ce Român va uneli sau va contribui ca să aducă armate străine în țeară, sau ca să oprească mai multă vreme pe cele aduse, perde dreptul de Român, este declarat ca dușmanul societății și afară de lege.

După primirea acestor puncte poporul cu muzica în frunte, s'a dus la palat, unde îl așteptau membrii guvernului provisor. Trecînd înaintea locuinței lui Pinghir Efendi strigătele de: Să trăiască M. S. Sultanol, se trăiască România, răsuna și umpleau aerul. Ajunși la palat N. Bălcescu adresă poporului câteva cuvinte de mulțumire și pe urmă I. C. Brătianu îi îndemnă pe toți la liniște și ordine și apoi se împrăștiară.

(Pruncul Român. Heliade: Memoires.)

Cadavrul a fost așezat pe catafalc, dar în castel nu e permis nimărui să intre.

Străinii cu mulțimea așeză în Friedrichsruhe, ca să poată asista la înmormîntare, așa încât locuința nu se mai pot căpăta numai cu prețuri mari.

Pregătirile pentru înmormîntare se fac. Corpul lui Bismarck va fi îmbalsamat, iar deasupra criptei se va ridica o frumoasă capelă.

Doliul.

Telegramele de condolență și cununile sosesc necontentit la Friedrichsruhe. Condolentele telegrafice au trimis Monarhul nostru *Francisco Iosif*, regele *Umberto* al Italiei, regina *Victoria* a Angliei, Țarul etc.

Germania întreagă e în doliu. Din mandat împărătesc, pe edificiile publice din toată țeara sînt arborate stindarde de doliu.

Întreagă presa europeană se ocupă pe larg de Bismarck.

Opinia Francezilor.

În Paris știrea morții lui Bismarck nu a produs nici o senzație. Unele foi nici nu înregistrează știrea, altele foarte pe scurt. Toate însă se unesc într-o a-i critica aspru ținută politică.

Ziarul *Kappel* scrie, că politica lui Bismarck se poate cuprinde în două cuvinte: *fer și sânge*, iar triumful acestei politici a fost o fatalitate oarbă.

Radical zice, că Bismarck a împedat progresul și civilizațiunea.

Petit Journal deși recunoște că a fost mare bărbat de stat, susține că a fost tiran, care cu sânge și violență a zidit unitatea imperiului german.

Figaro în un articol mai lung apreciază evenimentele războiului din 1870 și sfîrșește cu cuvintele, că Bismarck va rămîne deapănura o persoană odioasă înaintea Francezilor.

Matin îl caracterizează ca pe un om cu talente rari, care însă nu a cunoscut cinste, drept și loialitate și a fost un mare despot.

Date biografice.

Otto Eduard Leopold principe de Bismarck, fost cancelar al imperiului german și prim-ministru prusian, n. 1 Apr. 1815 dintr-o veche familie nobilă, pe moșia familiei sale Schönhausen. Studiile secundare și-le-a făcut în Berlin; în 1832 se duse la Göttingen, unde armă cursurile facultății de drept, fără însă a se obosea prea mult cu studiile obligatorii, ci căutînd mai ales a-și dobîndi cunoștințe după-cum îi venia lui la socoteală. Cu chipul acesta el nu ajunse să obțină o diplomă academică. El intră însă în curînd în serviciul administrativ și în această calitate fu permutat la Aachen. În 1838 își făcî anul militar la al II. batalion de vînători dela Greifswald, unde se apucă de studii agricole, pentru că avea de gând să-și administreze el însuși moșia părintească. După moartea tatălui său el fu ales deputat la dieta provincială a Saxoniei. B. înțelese repede, că Prusia ar trebui să-și dea o constituție ceva mai liberală. Părerile sale în această privință erau însă cu mult mai moderate decât ale generației sale pornite în curentul liberalismului, așa că i-se făcea imputarea că ar fi reacționar. Constituția dela 1849 îl nemulțumea, pentru-că, după opinia lui, ea acordase coroanei prea puține drepturi. Scopul său era atunci să înființeze un puternic partid regalist. Regele *Friedrich Wilhelm IV.* îl numi consilier de legăție la ambasada federală din Frankfurt a. M. Pe acea vreme statele germane formau o confederație fără nici o consistență reală. În pozițiunea sa B. avu prilej a se convinge de neajunsurile acestei legături politice dintre statele germane, precum și de ostilitatea acestor state, față de Prusia, pentru a cărei hegemonie B. căuta să-și câștige aderenți.

În Frankfurt a. M. B. se ocupă cu ideea creării unui parlament vamal. În 1859 el accentuă cu putere principiul, că Prusia ar trebui să se emancipeze de tutela Austriei și să-și asigure hegemonia în țările germane. Ideea lui lăsă nu gîsl aprobarea guvernului *Hohenzollern-Schleinitz* și astfel B. fu rechemat și trimis ca ambasador la Petersburg. Aci el rămase trei ani și-și câștigă favoarea Țarului și a diplomației rusești. În 1862 el fu trimis ca ambasador la Paris, iar în toamna aceluiași an fu numit ministru și provisor president al consiliului de miniștri. B. se angajă să asigure reorganizarea armatei, o dorință a Regelui, și spre acest sfîrșit el păși foarte conciliant în comisiunea bugetară dela 30 Septembrie, arătînd că Prusia are nevoie de o mare și puternică armată, pentru-că Germania nu trebuie să se peardă în teorii liberale, ci are trebuință de forță, căci marile chestiuni politice nu se rezolvă cu discursuri și confuze de ale majorității, ci „prin fer și sânge”. Majoritatea camerei însă nu avea încredere în B. și nu voia să audă de credite pentru noua organizație militară. B. se hotărî atunci a governa fără buget și începî a vorbi camerei pe un ton violent, declarîndu-i, că toată chestia se reduce la un joc de forță, iar cel-ce are pu-

terea va proceda după-cum crede de cuviință. Astfel prăpastia între B. și cameră deveni enormă. Însă în acest timp B. se apucă a da chestiunii germane o soluțiune. În 1863 el ceruse deja Austriei, ca aceasta se împartă cu Prusia conducerea afacerilor germane, sau, în cas contrariu, relațiile dintre Prusia și Austria vor fi compromise. Austria însă credea pe Prusia slăbită de conflicte constituționale și nu cedă, așa că relațiile între aceste două țări fură rupte. B. își făcî din Italia o aliat. Pe cîmpul de războiu Prusia rămase învingătoare și B. se mulțumi să arondeze teritoriul prusian prin anexiunea statelor *Schleswig-Holstein*, *Hannover*, *Kurhessen*, *Nassau* și *Frankfurt* și întemeiă astfel hegemonia Prusiei asupra Germaniei de nord, pe care o alia apoi cu statele germane de sud prin o alianță ofensivă și defensivă. Succesele militare și diplomatice ale lui B. schimbă opinia publică în favoarea lui și ei gîsl chiar sprigin la opoziția liberală.

Spre a evita un conflict cu Franța, care ceruse compensațiuni în provincia renană, el căută să amîne intrarea statelor germane de sud în federațiunea germană. Francezii însă perdură în curînd răbdarea și se folosiră de chestiunea candidaturii la tronul Spaniei spre a declara Prusiei războiu. Spre a sili pe Englitera a persista în neutralitate, B. publică la 29 Iulie 1870 o serie de desvîliri, arătînd planurile lui Napoleon asupra Belgiei. Războiul se termină cu noroc pentru Prusia și B. anexă Alsacia și Lotaringia spre a asigura Prusiei o frontieră de fortărețe. În Versailles apoi el încheie tratatele, prin care statele germane de sud intrară în federațiunea germană. Pacea dela Frankfurt a. M. o încheie tot el. Cu înființarea „imperiului german”, B. fu numit cancelar al imperiului, înaltat la rangul de principe și dotat cu un mare domeniu în Lauenburg.

Dela războiu încoace B. purtă o luptă înverșunată în contra partidului catolic și se ocupă mai ales cu chestiunile sociale și financiare ale imperiului. În politica exterioară scopul său era de aci înainte menținerea păcii. După congresul dela Berlin el încheie în 1879 o alianță cu Austria, căreia i-se adăuse mai tîrziu și Italia. Națiunea germană, recunoscătoare pentru meritele sale, i-a manifestat de repetate-ori simpatii ei. După urcarea pe tron a împăratului *Wilhelm II.*, se iviră diferențe între tînărul monarch și fundatorul unității germane, așa că acesta își dădu în 1891 demisia și se retrase la Friedrichsruhe. Antagonismul dintre B. și împăratul *Wilhelm* a produs o adîncă deprimare în opinia publică germană. (Din „Encicl. rom.”)

Procesul Mahr—Szabó.

— Raport particular al „Tribunei”. —

II.

Caransebeș, 27 Iulie.

Pertractarea continuă cu ascultarea acușărilor.

Szabó întreabă pe *Balogh*, ori de l-a rugat el mai de multe-ori, ca să întrevină pentru transferarea lui Mahr?

Advocatul lui Mahr: Știe acusatul ce referințe au fost între Mahr și Szabó?

Acusatul: Nu știe!

Petrovicu László, fostul notar în Bănia: A subscris arătarea la provocarea lui Szabó. N'a cunoscut cuprinsul. A subscris-o fără să o cetească. Ar subscris-o și acum. Îl îndeamnă referința dușmănoasă, care există între el și judele Mahr.

Mahr s'a amestecat în afacerile administrative la alegerile de primari, căci el a fost membru în partida națională română. Voiește să dovedească, că aici e și partidă națională și amintește, că Românii au înființat o bancă românească.

Mahr a scos pomii millenari. Fapta aceasta a judeului a avut urmări rele, căci și alții au scos pomii millenari.

Procurorul: În care casină ești membru?

Acusatul: În cea maghiară.

Procurorul: D-ta n'ai umblat cu naționaliști?

Acusatul: Nu.

Procurorul: Ce păcat este, că Mahr a vorbit cu Mileti și Bogoevici?

Acusatul: Fiecare guvernamental s'a ferit să convingă cu oamenii acestia.

Bielek Ferenc (Neam): A subscris arătarea în cancelaria protopretorială. N'a cetit-o, fiindcă nu știe ungurește și nici nu i-s'a spus cuprinsul.

Szabó l-a îndemnat să subscrie.

A subscris, pentru-ca uaul dintre cei doi să fie transferat.

N'ar fi subscris, dacă ar fi știut că este timbrat de om periculos.

Mahr nu a mers în casina maghiară și în hotel nu s'a pus la masa lor.

Nu știe, că pomii scoși de Mahr s'au fost millenari.

Judele: Știi că Mahr a convenit cu naționaliști?

Acusatul: Da.

Judele: Dar și d-ta ai convenit cu ei? *Acusatul*: Nu-i fac imputare, pentru că a umblat cu naționaliști.

Adv. lui Mahr: A umblat Mahr și înainte de a se certa cu Szabó cu așa numiți naționaliști?

Acusatul: Mai înainte a fost membru în casina maghiară și a fost cu noi.

Judele: Umblă și alții cu naționaliști?

Acusatul: Da.

Adv. lui Szabó: Este adevărat, că cu ocaziunea unei alegeri ar fi zis Mahr, că el se ține de partida română?

Acusatul: Mahr a zis, că dacă m'aș fi ținut de partida sa, aș fi eșit învingător.

Advocatul: Și care partidă e aceasta?

Acusatul: Partida populară!

Advocatul: Și ce partidă e aceasta română?

Acusatul: Acolo sînt numai Români, toți alegătorii sînt Români.

Călin Vuiescu, primar în Dalboșet: A fost bolnav în ziua aceea și a trimis pretorul după el. Acolo a aflat pe notar, care l-a provocat să subscrie un atestat de moralitate pentru Szabó.

Dacă ar fi știut că e arătare contra lui Mahr, n'ar fi subscris.

Ascultarea martorilor.

Mokosay, pe atunci președinte în Bozovicu: În Martie 1896 Szabó i-a propus să cerceteze pe toți notarii, ca să-i cunoască mai bine. Înainte de a pleca, dl Szabó mi-a predat o scrisoare să o predau lui Popovicu și la reîntoarce să i-o predau. Când am dus scrisoarea în comună, n'am cunoscut cuprinsul. Nu știe nimic rău despre Mahr, nu s'a ocupat cu afacerea aceasta.

Judele: Szabó în arătarea sa zice, că mai mulți l-au rugat să ceară transferarea lui Mahr.

Martorul: Nu știe.

Lazar Cerbu: A fost de față în cancelaria lui Popovicu și a auzit, că notarul a zis cătră învătătorul Bodeni să subscrie un atestat de moralitate pentru Szabó. În vătătorul n'a cetit arătarea.

Nicolae Negru: A fost de față în cancelaria notarială din Dalboșet și a auzit despre atestat de moralitate pentru Szabó.

Trăila Puria, învătător în Șopotul-nou: A căpătat scrisoare să meargă cu sigilul la cancelaria notarială în Dalboșet. Notarul i-a spus să subscrie o rugare contra lui Mahr și atunci s'a dus acasă fără să subscrie.

George Drăgăla: A fost de față, când notarul Popovicu a spus, că e un atestat pentru Szabó. Notarul i-a dat cuvîntul de onoare, că e atestat. De Mahr n'a fost vorba.

Ioan Iovan marturisește ca *George Drăgăla*.

Vichentie Puia din Bania: Dl Mahr a zis că se unească cu toți la alegeri, ca să înceteze odată certele între ei.

Nu este adevărat, că Mahr i-ar fi îndemnat să se alieze cu popii.

Ilie Albu din Bănia, marturisește ca și *Ioan Iovan*.

Avon Bihou din Bozovicu: N'a văzut, că Mahr s'au jucat vre-un joc național român.

Se înfățișează cu notarul *Balogh László* și îi spune acestuia, că el a văzut pe Mahr jucînd cuadril.

Fekete Károly, fost birtaș la casina română: N'a auzit să fi jucat Mahr jocuri române. Mahr a fost aproape toată ziua în casina română, dar de politică nu s'a vorbit nici-cînd *Balogh i-a zis, că-i dă 50 fl., dacă îl va palmui și arunca afară pe Mahr.*

Cinci Țigani marturisează, că ei nu au văzut pe Mahr jucînd, când s'a cîntat doina lui Lucaci — *Lukács dîta — Kafka*, postar, spune, că la o ședință dl Mahr a făcut propunerea, ca casinei să nu i-se dea colorit național maghiar, pentru-ca să poată și Românii intra ca membri și astfel să se înmulțească numărul membrilor.

Spune, că cel mai bun prieten al lui Szabó a fost Mileti. Tot împreună au fost în casină, Szabó l-a învîlul per „Mileti bîcsi”. Zi și noapte au fost la olaltă.

Gusovsky József, apotecar, spune, că și el a votat cu propunerea lui Mahr.

Sperger Ignatz cunoaște pe Mahr de bun patriot.

George Acăin nu cunoaște pe Mahr de contrar Maghiarilor. E membru în casina maghiară și română.

Ioan Ioanovicu din Bozovicu, fost membru în casina maghiară: Nu știe din ce motiv a făcut Mahr propunerea, ca să se steargă cuvîntul „național”.

Petru Majiarin din Bănia, a auzit că Mahr a zis: „Dacă e de vină Petrovicu, puteți să-l pritiți”.

Donsky Lukács, directorul școalelor civile din Caransebeș, a călătorit acum 3 ani la Bozovicu și a auzit dela Szabó, Grama, viceinspector, Grama, învătător, că purtarea lui Mahr nu corespunde cu oficial sen, pentru-că petrece mult în societatea românească.

Gai József, fost învățător în Bozoviciu: Nu știa, că oamenii, cu cari a umblat Mahr, sânt agitatari. Și el a umblat cu respectivii. Acum e convins că respectivii, sânt agitatari (nem valami derék emberek).

Auspitz, învățător la școalele civile din Caransebeș, zice, că Mahr a umblat mult cu „Tribuniștii“.

Kaufman Béla, forestier, zice, că Mahr a umblat în soc. agitatariilor. Și el a umblat cu ei, fără nu așa de mult ca Mahr.

Pertractarea se suspendă. După amiază se continuă ascultarea martorilor.

Ioan Beluscu, locuitor în Bozoviciu: A fost la casina română și a văzut acolo jucând. Nu știe ce s'a zis. Nu cunoaște „Doina lui Lucaci“. A văzut, că Mahr a jucat, dar nu știe ce.

Judele: Ai văzut pe Mahr vorbind cu Ștanciloviciu, Mileti, Bogoviciu.

Martorul: I-am văzut stând cu toții la masă și vorbind.

Grama Döme, segédtanfelügyelő, 33 ani gr.-ort: Înainte de 3 ani a fost la Bozoviciu și atunci a auzit, că Mahr umblă cu naționalistii. S'a indignat mai de multe ori de purtarea antimaghiară a judei Mahr, pentru că umblă cu Românii. Din cauza aceasta nici n'a căutat societatea d-lui Mahr. (Nu credem tot-măi contrarul, adică, că d-l Mahr n'a căutat societatea d-lui Grama. Raportorul).

Ioan Lepa a văzut pe Mahr vorbind cu Brinzeu, Mileti, Bogoviciu. Nu știe ce s'a vorbit.

Matusik János știe, că Mahr a eșit din casina maghiară și a umblat cu Românii.

Soss Wendel, sergent la gendarmii: Susține, că Românii au ținut mai multe adunări secrete în casina română și la preotul Brinzeu acasă. Nu poate dovedi, că s'ar fi ținut aceste adunări, căci el a auzit numai dela alte persoane, dar nu voește să spună dela cine...

Purtarea lui Mahr a fost înaintea lui suspectă, pentru că a fost în societatea Românilor.

Urmează martorii Dimitrie Drăghiciu, Petru Zarva și Ioan Bojara în privința acușei lui Szabó, că judele Mahr ar fi luat un protocol fals. Toți mărturisesc, că a fost numai o presupunere, născută prin aceea, că nu au înțeles ungurește. De altfel este lucru constatat deja, că protocolul respectiv a fost corect.

Se cetește fasiunea avocatului **Aurel Novac**, care susține, că Mahr este om onest, funcționar brav și mare aderent al partidului liberal (!).

Péczezy proprietar în Bozoviciu a fasionat, că Mahr se ține de partidul liberal.

Keresztes, protopretul, pentru desființarea comunităților îl cunoaște pe Mahr de bun patriot și om onest.

Mulescu, primarul din Târnova, mărturisesc, că a primit provocare dela notarul Fürstner, ca să meargă cu sigilul la Boloveni. Știind el că se adună subscrieri contra lui Mahr nu s'a înfățișat.

A doua zi a primit din nou provocare dela Fürstner să se înfățișeze, căci protopretul e supărat, că nu a scris arătarea.

Pentru-ca să scape de protopretor s'a dus la Orșova, căci el nu a putut subscrie arătarea știind, că Mahr e om corect.

Se cetește fasiunea mai multora, între cari **Uvia** și **Szende**; cu toții țin pe Mahr de om onest. Pertractarea se amlă pe ziua următoare. E citat înainte acusatul **Petroviciu**.

III.

Caransebeș, 28 Iulie.

Judele: În decursul cercetării ai mărturisit, că ai scris arătarea pentru-ca și judele comunal a scris-o și n'ai voit să-l blamezi, acum însă ai fasionat, că între d-ta și Mahr a fost dușmănie.

Acusatul: Și acum susțin, că dușmănia dintre mine și Mahr m'a îndemnat să subscriu, deși n'am cunoscut cuprinsul.

Rectifică declarația de aci, că el și acum ar subscrie arătarea într'acolo, că acum nu ar subscrie arătarea cum este stilisată.

Advocatul lui Szabó cere, ca protopretul din Bozoviciu **Péczezy** să fie ascultat, de oare-ce se află în Caransebeș.

Péczezy este întrebat de avocatul lui Szabó, ori de susține și acum cele fasionate la judele de instrucție? — **Péczezy** declară, că în cercul Bozoviciului nu a observat mișcări politice, cari ar fi periculoase pentru stat. Este adevărat, că Mahr evită societatea ungurească și petrece mai mult în societatea lui Mileti (observă, că Mileti e cumnatul lui Mahr). Purtarea politică a d-lui Mahr, după părerea d-lui **Péczezy**, nu e deamă de un jude regesc unguresc.

Advocatul lui Mahr: Convin și alți oameni inteligenți din Bozoviciu cu acele persoane, cu care convine Mahr?

Mart: Și eu convin cu ei, dar numai atunci, când cer interesele politice.

Procurorul.

Urmează vorbirea procurorului, care cere pedepsirea tuturor acușărilor pentru calumnie și vătămăre de onoare. Sentința se va publica Sâmbătă dimineața la 9 ore.

Sentința.

Sâmbătă am primit următoarea telegramă:

Caransebeș, 30 Iulie.

Szabó Gusztáv a fost condamnat pentru calumnie și vătămăre de onoare la 270 fl. pedeapsă. Petroviciu, Balogh, Popoviciu, Bogdan, Fürstner, Epure, Grama, câte 150 fl. pedeapsă pentru vătămăre de onoare.

Ceialalți acușati sunt achitați.

Chestiuni școlare.

Programa gimnasiunii din Beiuș.

A apărut Programă gimn. super. gr.-cat. și a școalelor elementare din Beiuș, pe anul școl. 1897/98 — redactată de **Ioan Butean**, directorul institutului.

În fruntea programei aflăm interesantul studiu arheologic al d-lui prof. T. Bulc. „Pompeii“ e titlul lucrării, și conține istoricul, săpăturile în ord cronologic și câteva trăsuri din viața politică, publică și socială a municipiului Pompeii.

Trecând peste celelalte date oficiale de interes mai local, ne oprim la statistica școalelor elementare. Personalul didactic constă din 1 director, 3 docenți și 4 cateheți. Școala a fost cercetată până la finea anului de 90 elevi. Dintre aceștia sunt gr.-cat. 46; gr.-cat. 35; rom. cat. 8; reformați 1.

Corpul profesoral dela gimnasiu constă din 13 prof. ordinari; 2 suplenți; 4 cateheți; 3 prof. de studii extraordinare.

Gimnasiul a fost cercetat de 324 studenți ordinari, 4 privațiști, rămânând cu finea anului 306 ordinari, 3 privațiști. Dintre aceștia după religie: gr.-cat. 150; gr.-or. 101; rom.-cat. 24; ev.-ref. 8; israeliți 26.

După limba maternă: Români 251; Maghiari 58. (Dar Jidanii unde-s? Red. „Tr.“) După progresul în studii: eminenți din toate: 27; cel puțin cu succes bun din toate: 59; cel puțin suficient: 139; cu un nesuficient: 50; cu doi nesuf.: 17; cu mai mulți: 17.

E un progres deci, destul de îmbucurător.

Examenle de primire și corectare se vor ține la 29, 30 și 31 August; înscrierile în 1, 2 și 3 Septembrie. Ulterior tinerii se vor primi numai cu concesiunea autorităților școl. mai înalte, pe baza suplicelor motivate și timbrate.

La sfârșitul broșurei aflăm textul maghiar al datelor oficiale și un extras al tratatului arheologic din fruntea programei.

Broșura atât ca formă, cât și ca compoziție ți face bună impresie și face onoare celor-ce au redactat-o. Nu putem însă trece cu vederea o împrejurare, care ne-a surprins. În textul maghiar conumele persoanelor sunt schimonosite. E un lucru de mult desbătut, că numele de familie se scrie pe o formă, în toate limbile. În programa noastră însă nu numai că sânt alterate în textul maghiar, ci prezentă o adevărată variațiune. Astfel numele profesorului Stan îl aflăm în patru variațiuni: Stan (pag. 44), Stán (pag. 175), Sztan (pag. 177), Szán (pag. 148). To tasiel numele Murășan ocură în trei forme: Mareșan (pag. 97), Murășan (pag. 177), Mureșan (pag. 173).

Ne place a crede, că avem a face cu niște simple greșeli de condei, ear' nu cu o regretabilă vacillare.

CRONICĂ

Sibiul, 2 August n.

Nou medic român în Sibiul. Aflăm cu plăcere, că d-l **Dr. Valeriu Laslo** a fost denumit medic la spitatul militar de aici. — *Ordinea de la 11—4 ore. Locuința: Wintergasse nr. 21.*

La congresul internațional de chimie care se ține la Viena, a fost ales președinte de onoare d-l **Dr. Minovici**, profesor la școala de farmacie din București.

Visitele Tarului. Se dă ca sigură știrea, că în curând Tarul va face o vizită regelui Italiei. Pertractările în privința aceasta între guvernul rusesc și cel italian s'au început.

Un ostaș defraudator. Din Cernăuți se vestește, că sergentul de acolo cu numele **Bodnar**, după-ce a falsificat un document prin care a scos din cassa militară vre-o 10 mii fl. a luat-o la picior. Defraudantul până acum nu a putut fi prins. De altmud e foarte inteligent, vorbește mai multe limbi și avea purtare bună.

Nouă situație schimbată. De înregistrat următoarea schimbare: Întreprinderea comercială „Tribuna Poporului“ s'a mutat dela Arad la Oradea-mare, ear' „Tribuna Vulturului“ din O.-mare s'a mutat la Arad...

Foc mare în Brașov. Duminecă dimineața un mare foc a izbucnit în Brașov, care a mistuit fabrica de postav a proprietarului Scherg. Întreagă fabrica a că-

zut pradă flăcărilor; abia vre-o câteva edificii laterale s'au putut mântui; pagaba e peste 200.000 fl.

Ambasadorii Turciei. În ziarele turcești se găsește o știre foarte caracteristică, despre ambasadorii Turciei. Anume, tesaurul turcesc în numele ministerului afacerilor străine a intentat proces pentru delapidare de bani publici în contra următorilor consuli turcești în străinătate: fostul consul în Petersburg 20.280 piastre, Boghos Effendi fost consul în Giurgiu 3975 p., Calderari Effendi fost consul în Cefalonia 18.762 piastre, Agop Effendi fost consul în Giurgiu 12.027 p., Gobar Effendi fost consul în București 4650 p., Ioanidis Effendi fost consul în Dombtza 18.427 p., Emin Effendi fost consul în Londra 20.441 p.

Casă de alienați în Timișoara. Guvernul a decis ridicarea unui spital pentru alienați în Timișoara. **Niedermann**, consilier ministerial, a și fost în zilele acestea în Timișoara, spre a studia terenul unde se va zidi. Spitalul va fi înlocuit pentru 1000 persoane.

Foc în Paris. În Paris a ars o mare fabrică. Pe când lumea era ocupată cu po-o-lirea focului, s'a întâmplat o mare nenorocire. Drotul ce conducea curentul electric s'a rupt și a căzut pe vre-o 15 oameni, cari au murit momentan.

Comună nimicită de foc. Un foc grozav a izbucnit în comuna Patak. Întreg satul a fost mistuit de flăcări. Numai două case mai lăturenice nu au ars.

Un voințaș de 76 ani. În comuna Szegvár, i-au bătut în tobă moșia unui bătrân de 76 ani cu numele Bihari. Bătrânul a tot tăcut, până s'a sfârșit lăcătia. Atunci i-a sosit revolverul și pe omul care i-a cumpărat moșia l-a împușcat. Atât de rău i-a părut bietului moșneag după „moșia strămoșească“.

Puterea curentului electric. În zilele trecute, în Budapesta s'a rupt în o stradă drotul pe care se conducea curentul electric și un capăt al drotului a căzut pe pământ. O trăsura din nebagare de seamă a trecut peste drot. Curentul electric a fost atât de puternic, încât a doborât caii la pământ și i-a omorât îndată. Roatele și părțile de fer ale trăsuri aruncau schinte, se părea că ard. Era un tablou înfrorător. Vizitii și cei din trăsura au putut scăpa numai sărind din trăsura pe partea dinapoi.

Vaporul Bourgogne. Societatea franceză de navigațiune, proprietatea căreia a fost vaporul „Bourgogne“, prin naufragiul vaporului a suferit o pagubă de 2.000.000. Atâta a costat-o construirea vaporului.

Medicii în grevă. O știre curiosă s'a răspândit prin Germania. Anume medicii din orașul Bowne s'au pus în grevă, și numai vreau să cureze pe nime până-ce publicul nu va promite că le va ora onorariile. De prezent în Bowne medicii stau fără pacienți și pacienții fără medici.

Știri mărunt. În urma cercetării tribunalului din Viena, în Jaurin a fost arestat un anumit Brandt, neguștor de cai, foarte bogat. Causa arestării nu se știe.

— La manevrele flotei rusești, cari se vor face pe Marea-Neagră, vor asista și vaporurile române.

— În Simferopol (Rusia) a murit cel mai vechiu compozitor și scriitor musical rus, I. C. Arnold, în vîrstă de 87 ani.

Tribuna Literară.

Informațiuni.

„Amicul agriculturii“, revistă agricolă, comercială, industrială și economică. Apare în București de două-ori pe lună. Abonament pe an 10 lei. Pentru învătători și mecanici 6 lei. Pentru școlari 4 lei. Anul al IX-lea, nr. 14 are următorul cuprins: Principii raționale de agricultură. — Agricultori luați seama. — Industria petrolieră în România. — Noua mișcare a arăndașilor. — Știri. — Diverse. — Publicațiuni. — Anunțuri.

Urme vechi în Basarabia Cetim în „Timpul“. În Soroca pe malul Nistrului, în partea apusească a Podoliei, se află o cetate, un fel de fort de apă are, în forma unei cruci, care ocupă o suprafață aproape de 50 metri pătrați.

Fortul are la extremitățile celor 4 colțuri turnușoare rotunde și fiecare turn la părății externi are ferestre mici, probabil pentru așezarea puștilor și mai jos găuri unde se așezau țevile tunurilor.

Pe frontispiciul boltei dela poarta principală, pe o petă de granit, se află inscripția cu litere latine: Republica de Genua.

După cercetările făcute, această cetate datează de 500 ani; pe alte ziduri mai sânt inscripții, însă din cauza vechimei nu se pot descifra.

Nu de mult s'a descoperit în Soroca un cimiter, unde s'a găsit inscripția unui epitafor în litere, modovenești-chirilice din anul 1600.

Bibliografie.

„Lupta pentru drept“.

— Voci de presă. —

„Dreptatea“.

„Trebuie să fim bucuroși când ni-se dă în materie de literatură juridică o traducere de valoare, din toate punctele de privire.

„Lupta pentru drept“ e creațiunea aceluia geniu juridic **Dr. Rudolf de Ihering**, care e poate cea mai strălucită și cea mai originală ilustrațiune a literaturii juridice contemporane.

Traducerea d-lui **Păcățianu** însă e mult superioară traducerilor anterioare, și ca stil și ca aprofundare serioasă a originalului, având pe lângă asta avantajul de a ne prezenta penultima adiție a originalului nemțesc, ediție apărută cu un an înaintea morții lui Ihering, care a supus-o unor modificări, cari înlocuiesc stilul științific greoi în antia ediție cu un stil mai ușor, accesibil și celor ne-specialiști în materie de drept.

„Din vremuri frumoase“. Un vals, din cele mai frumoase a apărut sub titlul de mai sus, într'un elegant format artistic, ca compozițiune, pentru pian, a talentatului tinerd **C. S. Stănuțescu**. În extensiune de 8 pagini, această frumoasă compoziție va fi de sigur apreciată de toți pricepătorii. Dama noastră, iubitoare de muzică frumoasă, se vor grăbi a o procura cu atât mai virtos, că se vinde pentru o coroană (și porto postal) într'un scop cultural-național. A se adresa la librăria noastră („Tipografia“, strada Poplăcei 15).

„Naționalitatea“. Societatea noastră „Tipografia“ a aces într-o elegantă broșură interesantul studiu de **Max Nordau** despre „Naționalitate“. Valoarea acestui studiu este fecunoscută cetitorilor noștri; limbajul frumos în care „Rosemarin“ al nostru a știut să-l îmbrace e gustat deja de cetitorii noștri, căci în „Tribuna“ s'a publicat mai înainte. Vorba era numai, ca interesantele observațiuni originale ale genialului autor să nu rămână resfărate prin atâția numeri de zier, ci să fie culese într'un mănunchir, mai accesibile la ceti și meditat. Aceasta a implinit-o „Tipografia“ când a retipărit articolul din „Tribuna“ în broșura de față. În extensiune de 40 pagini, tipărite frumusc pe hârtie fină, această prețioasă broșură se trimite francat pentru 25 cr. A se adresa la librăria „Tipografiei“ soc. pe acțiuni în Sibiul.

„Orașul București“, articol retipărit din „Enciclopedia Română“, publicată sub auspiciile „Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român“ de **Dr. C. Diaconovitch**. Cu 2 planuri și 15 ilustrațiuni. (Edit. W. Krafft în Sibiul. Preț 1 leu). Sub acest titlu a apărut în zilele din urmă o interesantă broșură, care cuprinde o amănunțită descriere a capitalei române. Anume ne dă un material vast despre situația geografică, suprafața, populațiunea, aspectul, fortificațiunile, grădiniile publice, monumentele, zidurile, casarmele, administrația finanțelor orașului, despre autoritățile ce își au sediul în capitală, apoi despre instrucția, așezăminte culturale, presa, industria, comerțul, comunicațiunea, băncile, locurile de petrecere și istoria Bucureștilor. Dintre toate scrierile monografice despre acest oraș, broșura de față este fără îndoială cea mai sistematică și luându-și datele numai din publicațiuni oficiale și dela locuri competente, dă cetitorilor — nucleu — o iocană cât se poate de fidelă a stărilor din capitala României. Ea este înzestrată cu un frumos plan al orașului la care este alăturat un registru al stradelor și zidurilor mai însemnate cu indicările necesare pentru a le găsi la moment în plan, apoi cuprinde un plan al grădinei botanice dela Cotroceni și un număr mare de ilustrațiuni de o frumusețe deosebită, anume: 3 aspecte din Calea Victoriei, Bulevardul cu baile Eforiei, Bis. Antim, Balaza, Stavropoleos, Catedrala catolică, Ateneul, Universitatea, 2 tablouri ale institutului botanic, Banca Națională, Teatrul Național și Așezămintele Brancovenesti. Broșura se poate procura la toate librăriile.

Sosiți în Sibiul.

În 2 August n. 1898.

Hotel „Împăratul Romanilor“: Dörr, deputat dietal din Norichin; Sill, preot din Boarta; Bercozy, oficial din Cluj; Dr. Roth, profesor din Sebeșul-săseș; Wächter, cu flica, privatier din Halle; Dr. Emanuelescu, medic de ștab din Rimmio; d-na Moescu, d-na Chipa, d-na Caracostea, din Călimănești, privatieri; Ronai, oficial, Schwarz din Budapesta. Lipp, Dinner, Stern, din Viena, Rothschild, Wolf, din Făgăraș, Fischer din Oradea-mare, Puskas din Cluj, comercianți.

Hotel „Neurhiner“: Radu, profesor din Blaj; Stener cu fiul din Brașov, Szövey cu soția din Oradea-mare, Hamari din Sebeșul-săseș, privatieri; Scheliesinger cu soția, profesor din Cluj; Deutsch, comerciant din Mediaș; Dumitru cu familia, preot din Craiova; Mandeal, oficial din Cluj; Helinke din Hanovera, Weiss, Blumel, din Viena, comercianți.

Hotel „Meltzer“: Schier, profesor din Moravia, Steflea, Stănilă, din București, comercianți; Löwy, antreprenor din România; Langhammer, inginer din Merurea; Cioran, preot din Rășinari; Moldovan, notar din Volja; Veres, controlor din Gherla.

Hotel „Habermann“: Prindean, preot din România; Barcescu cu soția, profesor din Rimmio.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 28 Iulie n. 1898

Săminte	Cantitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr. dela	până	Cantitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr. dela	până
Grâu						
Bănățesc nou	75	—	—	76	—	—
Grâu dela Tisa	75	8.30	8.35	76	8.40	8.45
Grâu dela Pesta	75	8.25	8.30	76	8.35	8.40
Grâu de Alba-Reg.	75	8.30	8.35	76	8.40	8.45
„Bacica	75	—	—	76	—	—
Grâu ung. de Nord	75	—	—	76	—	—

Săminte vechi ori noue	Soiul	Cantitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr. dela	până
Sécara	prima de nutreț	70—72	7.10	7.15
Orz	de vînare	60—62	5.30	5.75
„	de bare	62—64	—	—
Ovăș	—	39—41	5.90	6.10
Cucuruz (porumb)	bănăț.	—	5.35	5.45
„	de alt soi	—	5.30	5.35
Meiu	—	—	11.75	12.25
Hrișcă	—	—	—	—

Mărfi pe termen.	Grâu	Sept.-Oct.	8.12	8.14
	"	Mart.-Apr.	4.24	4.26
	Cucuruz	Maiu-Iun.	5.02	5.04
	"	Iulie-Aug.	5.3	5.36
	Ovăș	Mart.-Apr.	—	—
"	"	Oct.	—	—

Produse diverse	Soiul	Cursul dela	până
Săm. de trif.	Lucernă ungurească	—	—
„	roșie	—	—
„	rafinat	—	—
Oleu de rap.	dela Pesta	63.50	64.
Uns. de porc.	dela țeară	—	—
Slănină	sventată	64	65.
„	afumată	—	—
Sân	—	—	—
Prune	—	—	—
Licitar	slavon, nou	—	—
„	bănățesc	—	—
Miere	brută	—	—
„	galbină străcurată	—	—
Ceară	de Rosenau	—	—

Cursul pieții din Sibiul.

Din 31 Iulie n. 1898.

Hărto-monetă română	Cump.	9.47	vend.	9.51
Lire turcești	—	—	—	—
Imperiali (15 R ^o aur)	—	18.90	—	19.
Ruble rusești 100 r.	—	126.	—	127.
Galbeni	—	5.60	—	5.64
Napoleon-d'ori	—	9.48	—	9.54
100 Marco germane	—	58.50	—	58.80
Livre sterling	—	11.90	—	12.

Bursa de Budapesta.

Din 29 Iulie n. 1898.

Renta de aur ung.	6 1/2%																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																								
-------------------	--------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

Cele mai mult recomandate în timpul din urmă și de specialiști aprobate mijloace pentru înfrumusețarea feței și cultivarea pielii sunt:

Săpunul-Margit Crème- Poudra-

inventate de chemical Földes Kelemen. Aceste preparate, absolut nestricăcioase și folosite împreună dau feței, gâtului, brațelor și mâinilor o culoare frumoasă, delată roșeața din față și brațe, petele de vară, buburuzii, negri, etc.

[899] 36—

Unicul deposit în Sibiu:

Parfumeria Meltzer, strada Cismădiei, (edificiul comădei de corp)

și

Fabrica de săpun și lumini Daniel Meltzer jun.,
strada Gușteriței nr. 25.

„TIPOGRAFIA“, SOCIETATE PE ACȚIUNI, SIBIU.

Scierile eminentului și simpaticului poet și prosator

Al. Vlăhuță,

se află de vânzare pe lângă prețurile originale și anume:

- „Iubire“, *poesie* (1888—1895), editura Carol Müller 1896 fl. 1.50
- „Dan“, *roman*, editura librăriei E. Graeve & Comp. 1894 (1 vol.) fl. 1.75
- „Dan“, *roman*, Biblioteca pentru toți, 4 nri. editura Carol Müller 1896, 2 volume à 32 cr. 64 cr.
- „Din goana vieții“, ediția III. (1895) fl. 1.75.
- „Din goana vieții“, (Biblioteca pentru toți, 3 nri), edit. C. Müller 48 cr.
- „Icoane sterse“, *nuvele*, (Biblioteca pentru toți), edit. C. Müller 16 cr.
- „Un an de luptă“, ed. C. Müller, 1895 fl. 1.25

— Cel mai nou volum de *nuvele*: —

- „În vîltoare“, *nuvele*, editura Miloșescu 1896 fl. 1.—

Comădele se se adreseze:

„Tipografia“, societate pe acțiuni, Sibiu.

De vânzare.

O casă în Waisenhausgasse (strada Orfanilor) nr. 2 este de vîndut. Informațiuni mai detaliate se se ceară în casa numită mai sus. [1505] 3—3

Publicațiune.

Căsele de cărmărit ale comunei Veștem de sub nr. casei 140 se vor da în chirie pe perioadă de 3 ani, începînd din 1 Ianuarie 1899, pe calea licitațiunei publice tînînd la 14 August st. n. 1898, la 2 ore după amiază, în cancelaria subscrisei primării.

Condițiunile de închiriere se pot privi în orele oficiose, în cancelaria comunală. Veștem, în 30 Iunie 1898.

Primăria comunală:

Spornic,
notar.

Ioan G. Bozdocu,
primar.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Au eșit de sub tipar și se află de vânzare:

Chestiunea

Română

în Roma.

Conferența

domnului

Roberto Fava.

Prețul numai 20 cr.

Numai trei zile încă.

CIRCUL HENRY

Piața Hermann.

Azi, Mercuri, în 3 August, seara la 8 ore:

Seara de onoare pentru directorul Henry.

Cel mai senzațional program al întregului sezon.

Nou. Un tablou monstru Nou.

cu 30 armăsari, și cu elefantul, dresși laolaltă și prezenți de directorul. Tot ce s'a prestat pînă acumă mai senzațional și mai colosal în dresură.

Potpouri magnific

cu toți caii marștalului, foarte interesant.

Pășirea întregului personal artistic.

Presentarea oelor mai buni oai de sărit și de școală.

ROBERT DIAVOLUL.

Mare pantomimă în două părți cu evoluțiuni, jocuri aparițiuni de stăfii, jocuri artificiale etc.

P. T.

Pentru seara mea de onoare mă voiu sili să procur onoratăului public, ca totdeauna o seară într'adevăr de distracție și mă rog să fiu onorat cu o vizită cât mai numeroasă.

[1418] 21— HENRY, director și proprietar.

Măne penultima, Vineri irevocabil ultima reprezentație.

„DETUNATA“,

institut de credit și de economii, societate pe acții în Bucium.

Primește depuneri spre fructificare, după care solvește 6% interese cînd termenul de abzicere este minimul de 6 luni.

La depuneri cu termen de abzicere mai scurt de 6 luni solvește 5½% interese după depuneri.

[965] 17—

Direcțiunea institutului.

Diplomă de onoare.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Diplomă de onoare.

OPURI și BROȘURI

Placate

BILETE DE LOGODNĂ ȘI DE CUNUNIE

Carte și epistole

Circulare și preț-curenturi

Note

Mare deposit
de cuverte, cerneală, recuise de scris,
ceară de pecetluit etc.

Comăde din afară

se efectueșc repede.

Bilete de vizită

după plac și cerere

Biblioteca populară a „Tribunei“

Dicționar

român-german și german-român.

Diferite cărți științifice și literare

Elegant legate sau broșurate.

Prețuri foarte moderate.

Strada Poplăcii Nr. 15.

Librărie românească în Sibiu.

Strada Poplăcii Nr. 15.